

EGY SOKRA HIVATOTT MUSICAL DEBÜTÁLÁSA

December 4-én és 11-én Andorka Péter és Hajnal Géza musicaljét, **A Rózsalányt** mutatják be a Boldog Salkaházi Sára templomban. A két előadás gyakorlatilag ösbemutató lesz, hiszen a 2007-ben írt művet a XV. kerületi bemutatkozás előtt csak egyszer, november 27-én a gazdagréti templomban láthatta a nagyközönség.

– Egy musicalt nem olyan könnyű bemutatni, és a 2007-es megírás óta nem sok támogatást kaptunk – nyilatkozta lapunknak Hajnal Géza, a musical szövegírója. A Rózsalány a legismertebb magyar szent történetét dolgozza fel. Szent Erzsébet születésének 800. évfordulóját 2007-ben ünnepeltük, és ez ihlette meg a két szerzőt a musical megírására. Két évvel később a ferences szerzetesrend létrejöttének volt a 800. évfordulója, amely újabb lökést adott a történetnek: elkészült ugyanis a musical CD-je. Meghöz-zá nem is akárkikkel, hanem a Don Bosco zenekar, a Kapisztrán kórus, Dévai Nagy Kamilla, a Misztrál együttes, valamint több zeneakadémista közreműködésével.

Hajnal Géza

– A musical egy 2x45 perces, színpadon előadható mű, amely eddig csak CD-volt hallható – tette hozzá a szövegíró. – Szentendrén, egy bemutatón néhány dalt már élőben is hallhattott a közönség, de ennél tovább eddig nem jutottunk. Pedig a két fiatal szerző mindent megpróbált. A Rózsalánnyal

jelentkeztek többek között a Madách Színház musicalpályázatára is, ahol több fordulón is túljutottak, s ahol végül a szigorú zsűri a legjobb húsz musical közé válogatta be az Árpád-házi szent történetét. A szakmai vélemény az volt, hogy a darab nagyon jó, de a téma nehézsége miatt kőszínházban való rendszeres bemutatásra kevésbé alkalmas. Egyhangúlag fogalmazta meg a zsűri azt a nézetét A Rózsalányról, hogy fesztiválokon, ideiglenes helyszíneken kell azt bemutatni. Nos, erre először november 27-én nyílt lehetőség, de amikor László Tamás XV. kerületi polgármester a gazdagréti bemutató hírére meghallotta, személyesen kérte az alkotóktól, hogy ebben a városrészben is állítsák színpadra a művet. A szerzőpáros természetesen igent mondott: – A polgármester úrhoz személyes barátság fűz bennünket, ezért már 2009-ben megajándékoztuk őt egy CD-vel. Úgy látszik, a hallottak elnyerték a tetszését, mi pedig örömmel vállaltuk a fellépést.

A musicallel kapcsolatban több helyszín is felmerült, végül a Boldog Salkaházi Sára templomot választották. Ennek több oka volt: egyrészt az újpalotai templom kiváló helyszínt biztosít egy ilyen szakrális témájú színdarabnak, másrészt a musical stábjában közel 90 emberből áll – 11 szólista, 30 fős kórus, 30 fős zenekar és egy rockzenekar –, és ezt a létszámot nehéz lett volna a Csokonai színpadán elhelyezni.

– A szereposztás parádésnak ígérkezik – mondta Hajnal Géza, – a főszerepet egy zeneakadémiát végzett énekes, Nagy Szilvia és az ismert színművész, Wunderlich József alakítja, de a szólisták között fellép a Misztrál együttes három tagja, Török Máté, Tóbisz Tinelli Tamás és Heinczinger Miklós is.

A szövegíró hozzátette: a gazdagréti és két XV. kerületi fellépést követően egy kisebb szünetet következnek majd, ám a nyáron mindenképpen koncertkörútra indulnak a musicallel. A tervek szerint az ország több ferences kötődésű kegyhelyét is felkeresik, így A Rózsalány várhatóan Vácon, Szegeden és Sümegen is bemutatkozik majd a nagyközönség előtt.

Riersch Tamás

Mindenki dicsérő szavakkal emlékszik Bernecebarátira

fotó: Nagy Botond

PARASZTHÁZAK HOMLOKÁN A HOLD

Az egyre ismertebb, idén harmadszor megrendezett, Bernecebaráti Nemzetközi Művésztelep résztvevőinek munkáiból nyílt kiállítás november 15-én 18 órakor, az Újpalotai Közösségi Ház Zsókvár Galériájában. A tárlat több művészeti ágat reprezentál, nem is akármilyen színvonalon.

A szép számú érdeklődőt Nagy Tibor művelődésszervező köszöntötte, majd a Hubay Jenő Zeneiskola növendékei fuvaláztak. Nagy Előd festő- és éremművész – akinek érdemei elvéghetetlenek abban, hogy a mostani kiállítás létrejött – felelevenítette a Bernecebarátiban töltött napokat, a megragadó palóc falut, a gazdag képi világot. Úgy fogalmazott: egyre inkább hatalmába kerít a táj szemérmes szépsége. A kedves palóc parasztházak, amelyek homlokán a nap és a hold látható, a szobrok, a kőbe faragott, üresen álló pincék egy vidámabb világra emlékeztetnek. Legenda övezi azt a 18. században, Boszniában harcoló katonát is, aki egész életében remeteként vezetelt az ott elkövetett bűnökért. A falu főutcája a Börzsöny rengetegébe tart, ahol szarvasok, vaddisznók kutatnak élelem után.

Nem engedett a látvány

– Ha ellenségként érkezünk volna a művésztelepre, ennyi szépség kiengesztelte volna a lelkünket – mondta Nagy Előd. – De erről szó nincsen, mert sokéves szakmai megbecsülés, barátság hozott össze bennünket. A régi Rákospalota nem volt híres a képzőművészeti iránti elkötelezettségéről, az elő-

relépések esetlegesek voltak, ezek is kívülről érkeztek. Ilyen előzmények ismeretében még nagyobb dolog, hogy önkormányzatunk immár harmadszor ad lehetőséget a művésztelep megszervezésére. Teszik mindezt olyan időben, amikor a lehetőségek egyre szűkössebbek.

A festőművész elgondolkodtató szavai után László Tamás mondta el köszöntőjét. – Idén nyáron jártam Bernecebarátiban, villám látogatást terveztem, de ott ragadtam – emlékezett a polgármester. – Azonnal éreztem, különleges helyszínen vagyok, nem engedett a táj. Elindultunk a sétányon, és elhaladtunk egy olyan pincesor mellett, aminek kapcsán született a művésztelep egyik emblemikus képe. Továbbhaladva egy érdekes labirintus következett. Ekkor ötlött fel bennem, hogy valami hasonlót kellene csinálni Rákospalotán is. Ezek a képek, amiket itt látunk, ezt a tájat lényegítik, szűrnek át a művészek egyéni nézőpontján keresztül. Azzal, hogy harmadszor rendezték meg a táborot, komollyá vált a kezdeményezés, olyan hagyomány teremtődött, amit érdemes ápolni, tovább vinni.

Tökéletes nyugalom

Bernecebaráti, a csodálatos természeti környezet, a múlt emlékei: ezek között áll önkormányzatunk üdülőhelye, amely szeptemberben alakult át két hétre művészteleppé. Az itt alkotók maroknyi csapatához férfi és nő, festőművész, szobrász, grafikus, zománcművész és fotós is tartozott. Különböző korosztály, különböző technika és művészeti ág, mégis egységet, kitűnő

közösséget alkotó csapat. Persze, hiszen a legfontosabb, a művészi érzékenység, a látásmód és az alkotás vágya közös bennük. Akivel csak szót tudunk váltani közülük, mindenki mosollyal az arcán, jó érzéssel, dicsérő szavakkal emlékszik a Bernecebarátiban töltött időre.

– Tökéletes nyugalom, békeség, maga a relaxálás várt minket – mondta a legifjabb résztvevő, a 24 éves Kocsi Olga. – Mindegyikünk saját, különálló faházban lakott, és ott még téroró sincs, nem lehet telefonálni, internetezni. Viszont hatalmas sétákat tettünk, gondolkodtunk, festettünk, rajzoltunk, fotóztunk, és esténként összejöttünk, nagyokat beszélgettünk. Vagy előfordult, hogy DVD-n együtt néztünk filmet. Tényleg nagyszerű volt!

Sugárzik a táj bűvölete

Végigtekintve a kiállító művészek alkotásain, szinte mindről valamiféle átszellemült szépség és nyugalom, az ottani táj bűvölete sugárzik. Szinte lélegzik a kép, érzékelhető a jó levegő, s a természet megkapó érintetlensége, vagy éppen a „zöld” Kocsis Olga Paták című fotóján. Ugyanez az érzés keríti hatalmába azt is, aki a vélhetőleg legidősebb – de koránál jóval fiatalabbnak látszó – résztvevő, a hetvenhét éves Jozsefka Antal Bernecebaráti című festményét csodálja meg. Mert a művészet a lélek nyelvén szól, a lélekhez, s hogy saját belső hangja, vagy a természet mit súg, azt mindenki jobban meghallja csendes nyugalomban. Valószínűleg, ezért is szereti mindenki annyira Bernecét.

Ádám Tamás, Lovas Éva

ELSŐPRÓ SIKER A HUBAYBAN

220 évvel ezelőtt született meg az a mű, amit november 4-én, péntek este 19 órakor parádés előadásban láthatott a közönség a Hubay Hangverse nyteremben.

Mozart Requiemjének olyan sikere volt, hogy az előadást nem is lehetett pontosan megkezdeni, mert a tömeg csak jött és jött és jött. Az újabb székek pedig nemcsak a hangversenytermet és a karzatot töltötték meg, hanem az ajtókat is ki kellett nyitni mind a terem mögött, mind a terem mellett. A székek pedig érkeztek, érkeztek, és mindig csak érkeztek. A közönség tagjai aztán helyet találtak maguknak. Ki ülve, ki állva várta a csodás mű előadást.

A fellépők pedig meghálálták a közönség szeretetét. Bazsinka Zsuzsanna szoprán énekesnő, Erdemes Művész, Meláth Andrea mezzoszoprán Bartók-Pásztory-díjas énekesnő, Kiss B. Attila Liszt-díjas tenor énekes, a Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkereszt kitüntetettje, Kovács Kólos (basszus) Kossuth-díjas, Erdemes Művész, valamint a Baptisták Központi Énekkara (karigazgató: Oláh Gábor), a Laudate Kórus (karigazgató: Gogucz Emma), a Hubay Jenő Ifjúsági Zenekar (karigazgató: Sebők Irén), a Hubay Jenő Zeneiskola művésztanári. Őket vezényelte Medveczky Ádám Kossuth- és Liszt-díjas, Erdemes Művész. Igazán csodálatos

estével ajándékozták meg a közönséget.

Ám az előadást megelőzően László Tamás polgármester mondta el köszöntő gondolatait, amelyben szót ejtett Mozart Requiem című művének keletkezéséről, történetéről, majd párhuzamot vont 1956 eseményeivel. Rövid beszédében pedig itt is beszélt arról, hogy a Lobogás című kompozíció díszíti majd az 56-os emlékoszlopot a nemrégiben lezárt pályázat eredményeként.

Az esten közreműködött Ollé Erik színművész, a Komáromi Jókai Színház művésze, aki Illyés Gyula Egy mondat a zsarnokságról, valamint Kipling Ha... című versét tolmácsolta. R. K.

Andorka Péter – Hajnal Géza

A RÓZSALÁNY

Musical Szent Erzsébetről

2011. december 4. és 11. vasárnap 19 óra
ÚJPALOTA -
BOLDOG SALKAHÁZI SÁRA TEMPLOM
Cím: 1156 Budapest, Pattogós köz 1.

A JÖREMÉNYSEG
társulat előadásában

címszerepben:
NAGY SZILVIA

vezényel:
DÉRI ANDRÁS

rendező:
TÓTH JÁNOS
Liszt-díjas

Fővédnökök:
László Tamás
XV. ker. polgármestere
Bíró László
családfelügyelő püspök